

Iran Data Portal

Speaker or Agency: Mehdi Karroubi

Title: Karroubi's Letter to the Head of Judiciary Ayatollah Larijani

Language: English, Persian

Western Date: 11 September 2009

Persian Date: 20 Shahrivar 1388

Source: http://www.facebook.com/note.php?note_id=135619277605&ref=mf

Karroubi's Letter to the Head of Judiciary Ayatollah Larijani

To Mr. Larijani,

The honorable head of the judiciary,

Greetings,

As you know, after the controversial presidential election and its painful, alarming aftermath, I wrote many letters to the officials to share with them certain points, critiques and objections and to give the necessary warnings. The last of these letters was addressed to you. You have just recently accepted responsibility [of the judiciary] and are chief justice. And now I will share with you the details of my meetings with your representatives and some of the marginal events that took place which led to my personal office and party being sealed. I do this as a religious and patriotic obligation. So that future generations do not say that Karroubi was frightened off by pressure and arrests. Even if you do not know, others do know that in the my past, pressure and threats and limitations not only

did not deter me, but made me even more determined in the path I had chosen to follow.

Mr. Larijani,

I don't know how updated you may be of our sessions with the committee you had appointed [from the judiciary]. To inform you and the people, I must tell you that we had two meetings with the honorable Mr. Khalfi, Mohseni Ejeie, and Raeese, and these meetings went well and a glimpse of the evidence [we had] from the regrettable, unforgivable incidents that had occurred were presented. In the first meeting, information about three people was given, along with a CD and the necessary documents which were all evidence of torture and rape that had been inflicted on boys and girls in identified and unidentified detention centers. In addition to these three documents, we personally hinted at what had happened to two girls, Taraneh Mousavi (the real one) and Saeedeh Pouraghay. The second meeting was this Monday and lasted for three hours and in this meeting too, in addition to our many debates, I put forth one of my other documents on one condition: that nothing would happen to this individual or the family just because of [our] demand for justice.

[We did not want anything to happen to the family] – things that did happen to another individual who I had introduced in another document, during the time of the previous prosecutor of Tehran [Mortazavi] and that family was forced to endure pressure and pain. Thus, this time I gave my evidence and I warned that the neglect of the previous prosecutor must not be repeated, we must not have wrongdoers enter this scenario, people who are not after justice, but would rather threaten and dishonor the person [evidence] that I had put forth. People who will sell off the honor of the judicial system, and that too in an Islamic society, for the price of keeping the culprits safe.

I should also add that in these meetings that took place to look into the allegations of torture and improper behavior in prisons and the events after the election, they repeatedly asked me: do you think it is beneficial to go on collecting information about rape and torture and the killing of people, is it not possible that these documents will get in the hands of the wrong person? And I replied that I keep these documents in a safe place, and if we reach a conclusion I will destroy them. And I reaffirmed that documents which reveal rape and torture are nothing to be proud of for me to want to keep , or to put on a wall. These are documents that will help us achieve justice and get back the rights of the oppressed and once that is achieved, they will be destroyed and the vile smell and hideous face of evil will be destroyed with them.

[I also said] know this, that if in my investigations I conclude that any of these allegations are false, I will step forward and right this wrong. In this regard, my further investigations had proven the falsity of some of the previous statements I had made about Saeedeh Pouraghayi, which I corrected.

In any case, these two meetings were over, and in the end, I pointed to another new painful case I had just heard and I added that I am in the process of following up this new case and I will present my documents once I am done. I was also asked to look further into the hidden aspects of the Taraneh Mousavi case, and to help the judiciary shed more light on this issue. At the end of the second meeting I gave a suggestion- which was met with the approval of the committee – that we should put an end to this process of taking and bringing documents and that you [the judiciary] can now start investigating the truth with the documents that have already been presented. Because those documents were enough to reveal the truth and to identify the guilty parties.

Mr. Larijani,

I gave this suggestion and left, and our meeting with the committee came to a good end. But the day after, the tides turned. On the orders of Tehran's prosecutor, a group attacked my office. They searched the office and in doing so, they did not limit themselves to the office documents, but searched and confiscated my personal letters and writings, my bills and private papers. In the end, they sealed my office, and even confiscated the charity supplies I gather there every year. They arrested Mr. Davari, the editor of the Etemad Melli website. They had not finished shutting down my office when they did the same to the office of the Etemad Melli party, of which I am the executive. They unlawfully confiscated the documents of a party that is registered under the laws of the Islamic Republic and finally sealed the office of the party as well. These actions did not suffice and they arrested Dr. Alireza Beheshti, the son of the late Ayatollah Beheshti and Mr. Morteza Alviri, that devoted revolutionary who was once a member of parliament and the mayor of Tehran, and the ambassador of the Islamic Republic in European countries.

The Office of the Publication of Ayatollah Beheshti's Books, one of the founders of the Islamic Republic, was also sealed. I am left wondering: did these events occur on Tuesday as a result of my meeting on Monday? I am left baffled not by what they have done to Karoubi, but that they think that Karoubi, the son of Ahmad, is going to leave the field and choose to remain silent? Now I know why some friends and advisers insisted that I give all the evidence for rape and torture as it had been retold to me by the victims, on a CD and to keep a copy in a safe place. Because the machine of terror is still at work and who knows, some of the witnesses may now take back their claims out of fear.

Because the Islamic Republic has reached a place where the house of Mehdi Karoubi too is no longer a safe place. Because any horrible, indecent act is possible in the Islamic Republic and nothing is far from the imagination.

Mr. Larijani,

I still insist on the original letter I wrote to the head of the expediency council, and after the terror of recent events, I am more determined than ever. When I see that the head of a military organization – the documents are all available – writes a letter to the ministry of health and orders it forbidden to give copies of medical records to those who have been injured in recent events, and prevents the hospitals from giving the victims their records, I am more determined to find out what reasons exist for such threats and fear? According to the oath doctors take, they are obliged to treat anyone who comes to them, even if the injured is a long, lost enemy of their father. And you, as the chief justice, should judge this: how can a doctor feel safe about attending to his medical obligations when such a letter is written by such a high ranking military official?

If an innocent victim dies in such circumstance, how can you hear the pleas of his/her family as chief justice [under such conditions]? If someone has been raped, how can they obtain the necessary documents from medical experts and give them to you in such an atmospheres of terror? Before, we argued why military personnell were entering the spheres of politics and economics. We now see that politics and economics were not enough to satisfy their hunger, and they have now entered the field of medicine as well.

Mr. Larijani,

I assume that you claim to represent justice and I am certain that you are well aware of your responsibility to defend the victim and to punish the oppressor. Thus, in response to your religious and legal obligations, and for the sake of the public, I ask of you to demand that the documents that have been released be investigated. And in this path, I ask that you prevent this atmosphere of terror. And that you do not allow armed and paramilitary forces to contemplate an

intervention into law, as they have done politics and medicine. [That you stop] them from conquering another mountain after they did the presidential election and creating an even worse situation. I also recommend that in this environment where thanks to the ex-prosecutor, the free press has been silenced, you do not allow some to take paper to pen claiming to do so for Islam, when in reality, they are doing it against Islam. And [for them] to enter an even more safe haven where they can spread their vulgarity and to blast any hopes for justice. And to terrorize and ridicule revolutionaries. Do not let counterfeit documents take reign, to a point where national TV can broadcast another sham scenario like that of Taraneh Mousavi, and create new ambiguity and chaos, to throw such deep stones in the well that even one hundred fair minded people can not attempt to bring them out.

Mr. Larijani,

You formed a committee to investigate the regretful events and the wrongdoing that occurred after the election and Mr. Khalafi, who was your representative, claimed on your part that you have said that these claims must all be thoroughly investigated. But my question is this: after such terror, fear and threats, is it even possible to attend to the terror and atrocity that occurred after the election? You are left to answer this question but know that Mehdi Karoubi still insists on reclaiming the rights of the oppressed. Such old, overused tactics may work to silence some, but they will not work on Mehdi Karoubi and he will forcefully take a stand, and he will not allow a group of nouveau riche to sell off a country and the legacy of an Imam which was attained after a democratic revolution and the blood of many martyrs.

With hopes of your success in the judiciary,

Mehdi Karroubi

جناب آیت الله صادق لاریجانی

ریاست محترم قوه قضائیه

باسلام و آرزوی قبولی طاعات و عبادات ماه رمضان

همانطور که مستحضریذ اینجانب در پی انتخابات پرشبهه ریاست جمهوری اخیر و پیامدهای دردناک و نگران کننده

متعاقب آن، نامه های متعددی را به مقامات مسئول نوشته ام تا برخی نکات، انتقادات و اعتراضات را با مسئولان امر درمیان گذاشته و هشدارهای لازم را به آنها داده باشم. آخرین این نامه ها نیز خطاب به شماست که به تازگی قبول مسئولیت کرده و بر صندلی قاضی القضاتی تکیه زده اید. و اکنون من شرح جلسات خود با نمایندگان جنابعالی و برخی مسائل حاشیه ای آن را که به پلمپ دفتر شخصی و حزبی من منجر شد با شما در میان می گذارم تا به وظیفه شرعی و ملی خود عمل کرده باشم. باشد که آیندگان نگویند مهدی کروی با فشار و تهدید و بزن و ببند کوتاه آمد و پا پس کشید و درخانه خزید و صدای حق خواهی اش کوتاه شد. که اگر شما ندانید، دیگران میدانند که در سابقه مهدی کروی، نه تنها فشار و تهدید و محدودیت و محصوریت کارساز نبوده و او را در پیمودن راهی که تشخیص داده سست و لرزان نکرده، که محکم تر نیز کرده است.

جناب آقای لاریجانی

نمی دانم تا چه حد از آنچه که در جلسات ما با کمیته منصوب جنابعالی برای پیگیری حوادث اخیر گذشت با خبرید. برای آگاهی مردم و همچنین شما عرض میکنم که ما دو جلسه با آقایان محترم "خلفی"، محسنی اژه ای و رئیسی" داشتیم که این جلسات به صورت مطلوب و مناسبی نیز پیش رفت و در آنها گوشه ای و تعدادی اندک از اسنادی که نشانگر برخی اتفاقات ناگوار و غیرقابل بخشایش در روزهای پس از انتخابات بود ارائه و بازگو شد. در جلسه اول سه سند درباره سه نفر همراه با سی دی و مدارک لازم ارائه شد که نشانگر تجاوز و شکنجه و برخی اعمال رخ داده بر دختران و پسران در بازداشتگاههای مشخص و نامشخص بود. علاوه بر ارائه این سه سند، اشاره ای نیز به صورت شفاهی به اتفاقاتی شد که برای دو دختر یعنی ترانه موسوی «واقعی» و سعیده پورآقایی رخ داده بود.

جلسه دوم نیز دوشنبه هفته جاری برگزار شد و حدود سه ساعت نیز به طول انجامید و در این جلسه نیز در کنار

بحث های فراوان، من سندی جدید ارائه کردم البته با این قید و شرط که نباید به واسطه این افشاگری و حق خواهی، برای آن فرد و خانواده اش اتفاقی رخ دهد؛ اتفاقاتی از آن دست که پیش از این و در زمان مسئولیت دادستان سابق تهران برای یکی از افرادی که من به عنوان سند معرفی کرده بودم پیش آمد و برخی مشکلات خانوادگی و شارهای جدید مترتب بر آن خانواده شد. بدین ترتیب این بار سند خود را دادم اما سفارشات لازم را هم کردم که مباد غفلتی که دادستان قبلی تهران مرتکب شده بود تکرار شود و پای واسطه هایی به ماجرا باز شود که به جای دادخواهی و دفاع از حق مظلوم و محاکمه ظالم، دست اندرکار تهدید و بی آبرو کردن یک فرد در خانواده و نزد آشنایان و همسایگان شوند و از دیگر سوی آبروی دستگاه قضا آن هم در کشوری اسلامی را به قیمت مصون ماندن ظالمان، چنین ارزان بفروشند. البته این را هم بگویم که در این جلسات که برای بررسی گزارش هایی از وقوع شکنجه و اعمال ناشایست انجام گرفته در زندان ها و پیگیری حوادث بعد از انتخابات تشکیل شده بود، باری از من پرسیدند که آیا تداوم جمع آوری اسناد شکنجه و تجاوز و کشتار مردم را به مصلحت می دانید و آیا ممکن نیست که این اسناد به دست ناهلان بیافتد؟ که من نیز در پاسخ گفتم این اسناد را در مکان محفوظی نگهداری می کنم و در صورت دستیابی به نتیجه، از بین خواهم برد و تاکید کردم که اسناد تجاوز و شکنجه هیچ مایه افتخار نیست که بخوایم آنها را در صندوقچه ای نگهدارم و یا بر دیوار بیاویزم. اسنادی است برای دستیابی به عدالت و ستاندن حق مظلوم از ظالم متجاوز که بعد از دستیابی به نتیجه، مرجح آن است که نابود شود و بوی متعفن و صورت آزاردهنده ظلم نهفته در آن از بین برود.

این را هم بدانید که اگر من در مسیر تحقیق خود به نتیجه ای خلاف نتیجه سابق در خصوص صحت و سقم ادعاهای یکی از شاکیان نیز رسیدم، خود پیش قدم بودم و تصحیح لازم را انجام دادم، از جمله در مورد سعیده پورآقایی که برخی تحقیقات تکمیلی من ناقص گفته های پیشین بود و از این رو تصحیح لازم از سوی خود من و هیات پیگیری، صورت گرفت. به هر حال اما این دو جلسه گذشت و من در پایان با اشاره به مورد دردناک دیگری که به تازگی گزارش آن به من رسیده بود گفتم که همچنان در صدد پی جویی جوانب این ماجرا هستم و اسناد آن را نیز پس از تحقیق کامل ارائه خواهم کرد. همچنین از من خواسته شد که در یافتن جوانب پنهان ماجرای ترانه موسوی تحقیق بیشتری انجام دهم و دستگاه قضایی را در این مسیر در روشن شدن زوایای پنهان ماجرا یاری رسان باشم. با این حال در پایان همان جلسه دوم پیشنهاد کردم - و این پیشنهاد مورد استقبال کمیته نیز قرار گرفت - که بیاید و ماجرای سند آوردن و سند بردن را در همینجا خاتمه دهیم و شما نیز در کار کشف حقیقت شویید چرا که همین اسناد و موارد ارائه شده برای برآفتاب انداختن حقیقت و تاباندن نور عدالت بر چهره اصحاب شرارت، کفایت می کند.

جناب آقای لاریجانی

این پیشنهاد را دادم و رفتم و جلسه ما با کمیته منتخب به خوبی خاتمه یافت. اما فردای آن روز ورق برگشت. جمعیتی با حکم دادستانی آمدند و به دفتر من حمله آوردند. آنجا را مورد تجسس قرار دادند و به تجسس در وسایل نیز بسنده نکردند که حتی نوشته ها و نامه های شخصی و چکها و اسناد خصوصی من را نیز مورد تجسس قرار دادند و بردند. آخر امر نیز دفتر را پلمپ کردند و به آنوقت ای که به رسم هرساله برای اطعام مساکین در آنجا انبار کرده بودم نیز توجهی نکردند و آنها را نیز مشمول توقیف خود قرار دادند و آقای داوری سردبیر سایت حزب اعتماد ملی را هم دستگیر و با خود بردند. کار پلمپ دفتر شخصی من تمام نشده بود که دفتر حزب اعتماد ملی را نیز که من دبیرکل آن هستم مورد تجسس قرار داده و وسایل و اسناد یک حزب ثبت شده در ذیل قوانین جمهوری اسلامی را نیز برخلاف قوانین کشور ضبط و سرانجام دفتر حزب را هم پلمپ کردند. به اینها نیز بسنده نشد که دکتر علیرضا بهشتی فرزند مرحوم آیت الله بهشتی و مهندس مرتضی الویری با آن سوابق انقلابی و داشتن سابقه نمایندگی مجلس و شهرداری تهران و سفارت جمهوری اسلامی در کشورهای اروپایی را نیز بازداشت کردند و دفتر موسسه نشر آثار مرحوم بهشتی به عنوان یکی از پایه گذاران جمهوری اسلامی هم در جمهوری اسلامی پلمپ شد.

من مانده ام که آیا این اتفاقات که همگی در روز سه شنبه رخ داد نتیجه جلسه ای است که من روز دوشنبه با هیات منتخب شما داشته ام؟ متعجبم، نه از آن رو که چرا با مهدی کروبی چنین می کنند بلکه از آن رو که چگونه عده ای متوهمانه تصور می کنند مهدی کروبی فرزند احمد با این بگیر و ببندها از میدان به در می رود و صدایش خفه می شود. حالا برایم روشن شده است که چرا برخی دوستان و مشاوران اصرار داشتند که اسناد مظالم و شکنجه ها و تجاوزها را از زبان راویان مظلوم، به صورت سی دی درآورم و علاوه بر نسخه ای که به دستگاه قضایی تحویل می دهم، نسخه ای از آن را نیز در محلی امن نگهداری کنم. چراکه ماشین مرعوب سازی و رعب انگیزی همچنان درکار است و چه بسا که شاهدانی در زیر فشار و ارباب، سخن خود را نیز تکذیب کنند. چرا که کار جمهوری اسلامی به آنجا رسیده است که خانه مهدی کروبی هم دیگر در امان نیست. چراکه هر اتفاق ناگوار و ناشایستی در جمهوری اسلامی ممکن شده است و دیگر هیچ چیزی دور از انتظار نیست.

جناب آقای لاریجانی

من همچنان بر خواسته اولیه خود که در نامه ای به رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام مطرح کرده بودم، پافشاری می کنم و چرا نگویم که بعد از این ارباب ها و بگیر و ببندها مصرتر از پیش نیز شده ام. و وقتی می بینم فرماندهی یک نهاد نظامی – که مدارک آن نیز موجود است- در نامه ای به وزارت بهداشت و درمان دستور می دهد که تحویل کپی اسناد و مدارک پزشکی به کلیه مجروحین و مصدومین حوادث اخیر ممنوع است، و بیمارستان ها را از تحویل اسناد به مجروحان و مورد تعدی قرار گرفتگان ممنوع می کند، بیش از پیش مصر

می شوم که بفهمم دلیل این تهدیدها و واژه‌ها چیست؟ بر پزشکان است که بر اساس سوگند خود تمام تلاششان را برای درمان مصدومان و بیماران حتی اگر آن مصدوم، دشمن پدرشان باشد مبذول دارند. و شما در مقام قاضی القضاات دآوری کنید چگونه یک پزشکی در مواجهه با چنین نامه‌هایی از سوی یک نهاد پر قدرت نظامی، می تواند با امنیت خاطر به وظیفه و سوگند پزشکی خود عمل کند. و اگر مظلومی در بیگناهی کشته شده باشد شما در مقام قاضی القضاات چگونه می توانید صدای حق خواهی خانواده او را بشنوید؟ یا اگر کسی مورد شکنجه یا تجاوز قرار گرفته باشد چگونه می تواند در چنین فضای رعب آلودی سند و گواهی خود را از مسئولان پزشکی قانونی دریافت کند و به دست شما برساند؟ بیشتر دعوی ما این بود که نظامیان چرا دخالت در اقتصاد و سیاست می کنند و اکنون می بینیم که اشتباهی نظامیان با حسابت و سیاست اشباع نشده و به سراغ طبابت هم آمده اند.

جناب آقای لاریجانی

تصور من این است که شما دعوی عدالت دارید و رجاء واثق دارم که به وظیفه خود در دادخواهی و دفاع از حق مظلوم و محاکمه ظالم آگاهی. از این رو از شما می خواهم که برای روشن شدن افکار عمومی و در راستای انجام تکلیف شرعی و قانونی تان دستور پیگیری اسنادی را بدهید که تاکنون ارائه شده است. و در این مسیر از غالب شدن فضای ارعاب و زد و بند ممانعت به عمل آورید و نگذارید که نیروهای مسلح و شبه نظامی بعد از فرمانروایی بر عرصه سیاست و طبابت، به فکر دخالت در کار قضاوت بیافتند و قله ای دیگر را به مفتوحات خود از پس انتخابات ریاست جمهوری دهم بیافزایند و کار را از این که هست خراب تر سازند. همچنین به شما توصیه می کنم تا در این فضا که مطبوعات آزاد به لطف دادستان معزول، در محاق توقیف فرو رفته اند مگذارید که برخی

مطبوعات و قلم به دستان که به زعم خود در کار حمایت از اسلام اند و به زعم ما اما در مسیر اهانت به اسلام، بیش از این در حاشیه ای امن، دریده سخن بگویند و عدالت خواهی را به محاق برند و آرزویی دست نیافتنی جلوه دهند و گاهی با زبان ارعاب و گاهی نیز به زبان اهانت، چهره های انقلاب را هدف هتاکی خود سازند. همچنین مگذارید که دروغگویی و جعل سند چنان رایج شود که رسانه ملی کشور با تولید و پخش دوباره ی سناریوهایی نظیر سناریوی ترانه موسوی قلابی، روند حقیقت یابی را مخدوش سازد و ابهام ها و مسائلی جدید بیافریند و سنگ هایی در چاه بیاندازد که بیرون آوردن هریک از آنها همچون ماجرای ترانه موسوی از عهده صد عاقل نیز برنیاید.

جناب آقای لاریجانی

شما هیاتی را تشکیل دادید تا به رخدادهای ناگوار پس از انتخابات و ظلم هایی که شده است رسیدگی شود و آقای خلفی به عنوان نماینده شما در کمیته پیگیری، به نقل از شما مدعی بود که جنابعالی گفته اید باید به شکایات و گزارش ها تا نهایت ماجرا، رسیدگی شود. اما پرسش من این است که آیا با وجود این تهدیدها و توهین ها و ارباب ها رسیدگی به فجایع و شکنجه های پس از انتخابات ممکن خواهد بود؟ پاسخ این پرسش بر شماست اما این را بدانید که مهدی کروی همچنان اصرار بر پیگیری حقوق مظلومان دارد، باشد که نشان داده باشد این ابزارهای نخ نما شده اگر بر کسانی نیز کارساز باشد، بر او کارساز نیست و او همچنان با قدرت و محکم در میدان ایستاده است و نمی گذارد عده ای تازه به دوران رسیده، چوب حراج بر سرمایه نظام و امام و کشوری بزنند که حاصل یک انقلاب مردمی و خون شهیدان بسیار است.

با آرزوی توفیق شما در امر قضا

مهدی کروی